

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ*

I - ΓΑΚ. 85, φ. 105α, 22 Φεβρ. 1669

Ναυλοσύμφωνο

Ευρετήριο, φ. 26: «Νολιτζάδος καρακύρη Κωσταντῆ Κυπραίου / με τὸ κὺρ Νικήτα.
Φ.104»

/ Φ. 104

Ἐβγαλμένο

† Εἰς δόξα Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμή, 1669, ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 22 ἰὲν τῇ Ναξιᾷ, τὴν σήμερον ἐδῶ / παρὼν εἰς τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ ἰεὺγενῆ| μισερ Νικολᾶ Κωσταντῆ Μαροῦς εὐρισκόμενοι ὁ καραβο / κύρης του ὁ κὺρ Κωσταντῆς Κυπριώτης καραβοκύρης εἰς τὸ καῖκι τοῦ ἄνωθεν μισερ Νι / κολᾶ καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κὺρ Νική-
τας Μονοβασιώτης νολιτζάρει τὸν ἄνω / δεν καρακύρη τὸν Κωσταντῆ μὲν τὸ καῖκιν του Θεοῦ θέλοντος διὰ τὴν Χιό, / καὶ πηγαινάμενοι εἰς τὴν Χιό ὅπου ἠδελάσι γροικήσει πὼς εὐρίσκουσι στά / ρι νὰ πηγαίνου-
σι νὰ φορτώνουσιν τὸ ἄνωθεν καῖκι σιτάρι, νὰ ἔρχουν / ται ἐδῶ εἰς τὴ Ναξιὰ καὶ ἂν ἔχη πρέζος τὸ πράμα νὰ πουλιέται ἐδῶ εἰς / τὴ Ναξιὰ ἥδη καλῶς. Εἰ δὲ καὶ δὲν ἔχη πρέζος νὰ μπορούσι νὰ πηγαίνουσι / εἰς τὴν Μπαρκιά. Καὶ διὰ ναῦλο τοῦ καϊκίου ἀπομείνει ὁ ἄνωθεν κὺρ Νι / κήτας νὰ δώνη εἰσὲ κάθε κοιλὸ ἄσπρα ἔντεκα, ἥγου ἄσπρα 11, καὶ νὰ γροι / κᾶται ἀπὸ ἑκατὸ τὸ ρεάλι, νομενάροντας νὰ τοῦ βάλη μέσα εἰς τὸ καῖκι / σιτάρι κοιλά [[ἑκατὸ]] χίλια, ἥγου Νο 1000, καὶ τὸ ἀποδέλοι-
πο βόδι τοῦ καϊκίου νὰ βά / νου καὶ οἱ συντρόφοι τὰ βλησίδιάν τος, νο-
μενάροντας ὁ ἄνωθεν кара / κύρης πὼς βάνει ἀπὸ δῶ ἀπὸ τὴ Ναξιὰ συντρόφους δέκα καὶ ὁ κὺρ Νική / τας ὁ ἄνωθεν πραματευτῆς μπαίνει καὶ διὰ σύντροφος καὶ ἔχει καὶ ἄλλους τέ / σσερες συντρόφους μαζίν του ὅπου λογοῦνται πέντε, οἱ ὅποιοι ὅλοι οἱ συν / τρόφοι τοῦ καϊκίου εἶναι δέκα πέντε. Ἔτσι εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένο ἔμεινα κον / τέτοι καὶ ἀνεπαμένοι τὰ ἄνωθεν μέρη βάνοντας καὶ ἀνηλογία τῆς ἀφεν / τιᾶς ρεάλια 50, ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται. Ἐπὶ ἀξιοπί / στω καὶ παρα-
καλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένω. Ἀκόμη / λέσι ὅτι ἐρχόμε-
νοι καλὸν καταυόδιο, ὅπου ἐθέλασι βγάλει τὸ γομάρι / ἥ ἐδῶ εἰς τὴ Ναξιὰ ἥ εἰς τὴν Μπαρκιά βγάζοντάς το σε δέκα πέντε μέ / ρες τέρμε-
νο, νὰ δίνη ὁ ἄνωθεν κὺρ Νικήτας τὸ ναῦλο τοῦ ἄνωθεν κα / ρακύρη εὐχαριστημένα εἰς [[τόσα ρεάλια]] καλὴ μονέδα.-

/ δηακωη(αννη)ς πατηνηωτης σταιργω τα ἄνωδε

* Ακολουθεῖται ἡ ἴδια μέθοδος δημοσίευσης με ἐκείνη του κώδικα ΓΑΚ. 86. Ἡ ὀρθογραφία μόνο ἀποκαταστάθηκε πλήρως, ἐνῶ στίς ἀυτόγραφες υπογραφές παραμένει ὅπως ἔχει. Στὰ ἐγγράφα αρ. 8 καὶ 16, οἱ φθόγγοι μπ (=b) καὶ ντ (=d), που γράφονται ὡς π καὶ δ με τελεία ἀπὸ πάνω, ἀποδίδονται ὡς (μπ) καὶ (ντ), ἀντίστοιχα.

/ γιόργακ(ης) Μαρ(ου)λῆς μονόβασοτής μαρτηρας
 / Και ο κηρ ν(ι)κητας ω ανοθέν πραματαιφτοις στεργι τα ανοθέν και
 δηα να μῆν ηξαιρι να γρα/ ψη γράφο εγὼ γιοργακ(ης) μαρουλῆς ο για
 λόγου του † † κουβηά στέργο / τας εις τα ανοθεν –
 / νικολας κοστατη μαρους στεργο και βεβεονο ις τανοδε
 / карабокиρης κοσταντης κήπριοτης στεργη και βέβεονη τα ανοδε / και
 δηα να μη γραφι εγραψα εγω ληναρδῖς μέντρινος
 / Ἰω(άννης) Μηνιάτης νοτάρι(ος) ἔγραψα: -

2 - ΓΑΚ. 85, φ. 71 α, 21 Οκτ. 1669

Μαρτυρίες (για καθυστέρηση φόρτωσης)

Ευρετήριο, φ. 2α: «Μαρτυρία Τζώρτζη Βαράνη πρὸς / τὸν ἀφέντη Μινῶτο. Φ.63
 Ἔτερες μαρτυρίες διὰ τὸν ἀφέντη Μινῶτο / Φραντζέσκος καὶ
 Δημήτρης. Φ. 63»

/ Φ. 63

† 1669 Ὀκτωβρίου 21. Τὴν σήμερον ἐδῶ, παρὼ ὁ μισερ Τζώρτζης
 Βαράνης προσ / καλεσμένος ἀπὸ τὸν ἀφέντη Βιτζέντζο Μινῶτο λέγει
 καὶ μαρτυρᾷ ἀπάνω / εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβο Θεοῦ πὼς ἐκαπι-
 τάρησε ἀπάνω εἰς τὸ χωρίο λεγό / μενο Χαρκὶ καὶ ἐγροίκησε τοῦ ἀφέ-
 ντη Τζώρτζη Γριμπήλα καὶ τοῦ μισερ Ἀντώνη / Παπαδοπουλου καὶ ἐλέ-
 γασι ὅτι πὼς τὸς ἤκαμε ὁ ἀφέντης ὁ Μινῶτος ὀχτῶ / μέρες τέρμενο νὰ
 βάλουνσι τὸ πρᾶμα ὅπου ἔχασι νὰ βάλουνσι μέσα στὴ / σαῖκα του νὰ
 μισέψουσι. Τοῦτο ὅλο μαρτυρᾷ καὶ οὐδὲν ἄλλο δὲν κατέχει βάνοντας
 καὶ ἀντιμάρτυρες εἰς ἀσφάλεια.

/ Φραντζεσκός σκίατης κ(αὶ) γεοργίς χορευτις ἀντιμαρτιρες κ(αὶ) δια
 να μι / γραφου εγραψα εγο ο ηπογραφοντας δια λογουν τος

Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.-

† Εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος, τὴν ἴδια ἡμέρα ἐπρόσφερε ὁ ἄνωδε ἀφέντης
 Μινῶτος / καὶ τὸν κὺρ Φραντζέσκο Κοντιζᾶ ἀπὸ τὴ Νάγουσα ἥ καὶ τὸν
 κὺρ Δη / μήτρη Νιό / τη γαμπρὸ / Σπανούδαι / νας ἥ ὁ ὁποῖος Φρα-
 ντζέσκος ἦτονε συντροφὸς εἰς τὴ σαῖκα τοῦ αὐτοῦ ἀφέντη Μινῶτου καὶ
 ἔττι μαρτυρᾷ / καὶ λέγει ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβο Θεοῦ
 πὼς ἐποφορτώσασι στὶς 8 τοῦ / Σεπτεβρίου ἡμέρα τετράδη καὶ ὡς ἐπο-
 φορτώσασι ἐμηνούσασι τῶν πραματευ / τάδων τος ὅπου ἐδέλασι νὰ
 βάλουνσι τὰ βόδιαν τος μέσα νὰ τὰ φέρου νὰ τὰ / βάλου καὶ ἐκεῖνοι τὶς
 ἐτρατινάρασι καὶ δὲν ἐδέλα νὰ τὰ βάλου καὶ ἐπέραςε ἡ τετρά / δη, ἡ
 πεύτη, ἡ παρασκευή, τὸ σαββατο, καὶ διὰ κανένα μὸδο δὲν ἐδέλασι νὰ
 τις σπι / τίρου, ὅμως ἦρθασι τὰ κάτεργα τὴν κυριακὴ καὶ ἐκάψασι τὴ
 σαῖκα / καὶ ἔττι λέγει πὼς ἀπὸ λόγου τος τῶν πραματευτάδω ἐχάθηκε
 ἡ σαῖκα. Τοῦτο ὅλο μαρτυρᾷ καὶ λέγει ὁ κὺρ Φραντζέσκος καὶ ἄλλο δὲν